

ж Иоан. 8; 54.
Рим. 6; 46.

а Мат. 42; 45.
Лук. 14; 26.
Евр. 6; 4, и
друг. 40; 26,
27.

б Гл. 1; 4. Ст.
48.

в Гл. 1; 2.

г Лук. 12; 47,
48. Иоан. 9;
41. 45; 22.

д Прит. 26; 11.

а Гл. 1; 15.

б Йуд. 47.

в 1 Тим. 4; 4.
2 Тим. 5; 1.
Йуд. 18.

г Гл. 2; 10.

д Иса. 5; 49.
Иер. 17; 45.
Иез. 12; 22,
27. Мат. 24;
48. Лук. 42;
45.

е Быт. 4; 6, 9.
Псал. 55; 6.
Евр. 11; 5.

ж Псал. 24; 2.
456; 6. Кол.
4; 17.

з Быт. 7; 11,
21, 22, 25.
Гл. 2; 5.

и Ст. 10.
Мат. 25; 41.
2 Сох. 4; 8.

тъ сами сѫ *іж* роби на развратъ-тъ; защото отъ когото быва побѣденъ нѣкой, нему и робъ става. Понеже, *ако* изѣгнѫхъ отъ 20 бръсоти-тѣ на свѣтъ-тѣ *чрѣзъ* познанието на Господа и Спаса Иисуса Христа, ако сѫ ся спели пакъ въ тѣхъ и оставатъ побѣдени, послѣдни-то имъ състояніе е стапило по лошо отъ първо-то. Понеже по 21 добро би было за тѣхъ да не бѣхъ познали путь-тѣ на правдѫ-тѣ, пожели *каго го* познахѫ да ся повърнатъ отъ прѣдаденї-тѣ тѣмъ святѣ заповѣдь. Но съ тѣхъ 22 ся случава това което казва истина-та пословица: *Псе-то ся вѣрїш на блевотинї-тѣ си, и, Свия-та окажана вѣриш ся да ся вали въ тинї-тѣ.*

ГЛАВА 3.

Ето, вѣзлюбленни, пишѫ ви това второ посланіе, въ които *дѣлъ посланія* *възбудамъ* чрѣзъ напомняваніе чистый-тѣ вашъ смыслъ: Да помните прѣдизговорены-тѣ отъ святы-тѣ пророци слова, и *заповѣдь-тѣ* отъ настъ апостолы-тѣ на Господа и Спаса. *Най* първо знайте това, че въ послѣдни-тѣ дни ще дойдѫтъ подиграватели, които ще *ходятъ* по свои-тѣ си похоти, И ще 4 казуватъ: *Дѣ* е обѣщаніе-то на идваніе-то му? защото отъ какъ сѫ ся бashi-тѣ *ни* поминили, всичко-то си така стои отъ начало-то на създание-то. Защото самовол-но не разумѣватъ това, че небеса-та отъ край си, и земя-та която отъ *вѣнъ* водѣ-тѣ и въ водѣ-тѣ *съсъ* слово-то Божие *зестанїахъ*; *Чрѣзъ* които тогашнїй-тѣ свѣтъ по-гыпѫ потопенъ отъ водѣ-тѣ. А *иднешни-* 7 тѣ небеса и земя-та *съ* исто-то слово *сѫ*